

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1921-1924 : Ep. L
45 - 13

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

märbacka, Linné 15/4 1921.

Kära min vän!

Det du, när jag kom hem, låg här
ett korrekter från fru Svedelius. Det
var från bokus av prinsessan,
och de hade gjort en rät ordagranna
samt skulle föreställa ett ^{drummande}
sitat ~~are~~ mid tält, samt var den värsta
tänkbara röra. Jag telegraferade, att detta
inte fick tyckas och så måste jag sätta
mig att göra ett annat utdrag åt dem.
Detta skulle vara bokus egentliga av-
slutning, de måste vara hopplöst de-
ma och obegärade, samt tro, att jag

kunde godkänna slikt misskande
av mina alster. Nu blev det ju något
bättre, med det hela är förargligt. Jag
hade endast tillåtit fru Swedelius att
iisätta ett och annat citat ur mitt
tal i sin text. Svårt med dumma
människor. På onsdag kom "sonen
Jusuf" mycket anäll och försigt,
men inte så iymmerligen ofarlig
som hur gamla tråhus spola ropas
roras, tyckte jag. Det var emellan
tid utmärkt, att han kom. Kar-
larna var så ängsliga att göra
något galat. Han var i går afton,
och nu har jag tagit itu med
brevskrivning. Jag har fått nå män
Clason.

ga Konvalencebrev, att jag kunde
behöva tycka kort.

bättre, med det hela är förargligt. Jag
hade endast tillätit fin Lovelius att
insätta ett och annat citat ur mitt
tal i sin text. Svårt med slumma
människor. På onsdag kom "sonen
Justuf" mycket anäll och försigt,
men inte så i synnerligen uppen-
bar hur gamla trähus skola re-
pareras, tyckte jag. Det var emeller-
tid utmärkt, att han kom. Kar-
larna vara så ängliga att göra
något gale. Han var i går afton,
och nu har jag tagit till med
beskrifning. Jag har fått nå man
O'lasson.

[15.4. 1921]

alldeles huvudsak, uppochnerpåväud.
jag tänker oupphärligen på Sophie,
men jag sörger icke, icke så som
jag sörjde Gundla^o. Detta är men,
som att en mycket gammal männi-
ska hade dött. Han var så slukt, så
sjukt, så ledsen, han hade levat så starkt
och var utnatt. Han kunde icke mer.
men mycket tanke är det att ha förlorat henne. På hennes kärlek var jag
säker, fastän han ofta vållade mig
lidanden liksom jag henne.

Det är en vila och en ljus till-
fredsställelse att tänka på, att
o) Gumaelius.

du kommer till mig. För det
fjärta hoppas jag, att du kommer
i jiron och stannar hela somma-
ren. Jag behöver sekreterare och
räkenskapsförare och framförallt
en vän att sesonera med. Elden-
met kommer att på helt annat
sätt än förut bli ett hem, då vi
bli två. Vi på nu i maj tala
om, när du kan flytta hit på allvar.
Vi på ju ta det naturligt för din
Augustas skull och likaså Kaustis
för alla människors skull. Det kom-
mer att falla mig naturligt, att du kom-
mer, ^{på allvar} så snart det blir fördigt, då tänker
ingen på att det just var detta stadsparter,

som äppelvägen för dig, men jag
måste det vara så, att du kommer att vara
här din mesta tid alltför i sommar. Jag
undrar hur du skall stå ut och om du
skall längta till Stockholm, men det blir
väl anledning att resa dit. Vil kom-
mer jag nog inte att skaffa i år. Det
blir för dyrt. Alla säga att inköpet
är ingenting, men underhållet. — Jag
har haft brev från Gerda Martius och
jag får gratulera. Medaljen är klar.
Gerda skriver och undrar, när hon
skall lämna den. Jag tillräddar på
födelsedagen. Det tycker väl du
också.
Så var det en sak, att jag tror inte

du får födelsedagspresent mm. Jag
har icke kunnat få tag i något lämpligt
och kanske att jag vill ge dig något,
sann går livet angenämt för dig
här, en bra stol att sitta ute i eller
till något sockert i ditt rum. Så
detta får du bereda dig på.

Nej nu får jag gripa mig an
med sargsbrevet

Sin Selma.